

In de Memorie van toelichting wordt opgemerkt dat het wetsvoorstel voorziet in een bescheiden, maar niettemin belangrijke rol voor de ambtenaar van de burgerlijke stand. Hij bevestigt de goede en tijdige ontvangst van de verklaring van de aanstaande echtgenoten en draagt op hun verzoek zorg voor registratie in het huwelijksgoederenregister.

Ik vermoed dat vrijwel geen van deze verklaringen zal worden ingeschreven in het huwelijksgoederenregister; dat kost immers geld (en het kostenaspect speelt een grote rol in het voorstel). Wordt er dan bij de gemeente een soort register bijgehouden van die gewaarmerkte verklaringen? Dat lees ik vooralsnog niet in de stukken. Als dat al zo zou zijn, dan zou dit naast het huwelijksgoederenregister bestaan. Dat lijkt mij een onwenselijke situatie (nog even los van de vraag of dit een openbaar register zou moeten zijn).

Voor wat betreft de rechtszekerheid wordt het er niet beter op. Dit geldt zowel intern, tussen de echtgenoten, als extern naar derden.

Voor degenen die het huwelijksvermogensregime moeten controleren (bijv. de notaris bij de overdracht van een woning) zal toch ergens kenbaar moeten zijn wat het huwelijksvermogensregime is? Ik filosofer maar wat over de toekomst. Een echtpaar komt in 2021 bij een notaris om hun vakantiewoning over te dragen. Zij zijn in 2019 in de "ouderwetse" gemeenschap van goederen getrouwd. Zij zijn de gewaarmerkte verklaring die zij van de ambtenaar hebben gekregen kwijtgeraakt. De woning is in 2016, dus vóór het huwelijk verkregen. Waaruit blijkt nu dat de woning in de gemeenschap van goederen valt? Dat blijkt nergens uit want uiteraard hebben de echtgenoten (om kosten te besparen) de verklaring niet ingeschreven in het huwelijksgoederenregister bij de rechtbank. Dit is maar 1 voorbeeld maar er zijn nog talloze andere voorbeelden denkbaar (bij echtscheiding of voor de hypotheekrenteaftrek of als zich een schuldeiser meldt of het echtpaar haalt de verklaring alleen uit de kast als het gunstig uitpakt en anders niet). Je fantasie wordt er door geprikkeld.

Daarnaast verbaas ik mij erover waarom het argument van besparing van notariskosten steeds terugkomt. Vóór 1 januari 2018 moesten stellen die een beperkte gemeenschap van goederen wilden toch ook naar een notaris om huwelijkse voorwaarden op te maken? Zij werden destijds ook anders behandeld dan degenen die (al dan niet bewust) voor het wettelijk basissysteem kozen. Dus ik begrijp die gedachte bij het voorstel niet.

Dan wordt in de memorie van toelichting gesproken over de achterliggende gedachte van de wijziging van het wettelijke basisstelsel per 1 januari 2018. *"De achterliggende gedachte van deze wijziging is dat de algehele gemeenschap van goederen volgens de initiatiefnemers in het huidige tijdsgewricht een verkeerd uitgangspunt hanteert door vanaf het huwelijk gemeenschappelijk te maken wat van nature privé is."*

Nog geen 2 maanden later is de algehele gemeenschap van goederen kennelijk helemaal niet meer zo'n verkeerd uitgangspunt want door het invullen van een simpel formulier is die algehele gemeenschap van goederen gewoon weer back in business. Niet te bevatten, deze redenatie.

Zal de geschatte lastenverlichting voor aanstaande echtgenoten niet gaan resulteren in een lastenverzwaring op meerdere momenten tijdens hun huwelijk en bij de ontbinding van hun huwelijk?